

SLOVENSKI KRAJI

Slovenski kraji so mali
in s soncem obsijani.
Meni je Slovenija najlepša država,
ker tam Lipica je zdrava.
Tam doli v lepem Kopru
se zabavajo kot v helikoptru.
Je v Mariboru mestni park,
kjer rad sprehaja se deček Mark.
Je Ljubljana res velika,
tam doma je vsa olika.
Slovenija ima veliko lepih poti,
dajmo, obiščimo jih vsi!

*Lena Trantura, 3. b, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Anita Ranc*

JAZ IN DOMOVINA

Moja domovina,
jaz sem njen.
Skupaj sva fina,
jaz in domovina.

Domovina je mama,
oče domovine sem jaz in Nina.
Skupaj v domovini se igrava ves čas.

Domovina so reke, gozdovi, morja,
polja, trate, modro nebo,
prav zato nam je doma tako lepo.

Za domovino je treba skrbeti!

*Eva Karba, 3. a, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Majda Dajčman*

MOJA LEPA DOMOVINA

Moja domovina lepa je,
v njej veliko gora vzpenja se.
Ko greš čez mejo,
začutiš domotožje,
vsi to vejo.
Včasih je tako močno,
da se obrneš.
Ko greš čez cesto,
greš zato čez njo,
ker te vleče nekdo.
Domovina niso le reke, gozdovi,
domovina so ljudje in prijatelji.

*Hana Kamplet Lešnik, 4. a, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Maruša Voh*

V SLOVENIJI

V Sloveniji je Postojnska jama
in pred njo se ne prodaja slama.
V Mariboru je zelo stara trta,
pod njo krt rove vrta.
V Kopru je nekaj morja,
ki sega do obzorja.
Vsak ve, da učitelje se vika
in da pri nas je zaščiten planika.
Učenci niso vedno vsevedni,
živijo pa pri nas medvedi.
V Lipici imamo lipicance,
drugje pa tudi zaspance.
V Ljubljani je grad,
pod njim je skrit zaklad.
In v Sloveniji rastejo tudi gobe,
na njih si lisice brusijo zobe.

*Vid Forstner, 4. b, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Darja Volavšek Turk*

SLOVENIJA

Ljubim ta svet.
Ljubim ljudi na svetu.
Ljubim to deželo,
ko se jutro zbudi,
ko sonce peče opoldne,
ko pade večer.
Ljubim to zemljo
vsako minuto mojega dne.

Povej prijatelj!
Si videl takšne ljudi in takšno deželo?
Priznaj!
Iskal si jo, pa našel je nisi nikjer.
Po svetu drugod ni takšnih ljudi
kot so v Sloveniji.

Pa nas mlade poglej!
V naše oči, misel in delo.
Povej, kaj je besedo ti vzelo?
Sonce, svetloba, svoboda
in sreča v naših očeh?

*Nuša Satler, 6. a, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Darja Lašič*

DOMOVINI

Ljuba naša domovina,
lepota tvoja je višina.
Kot poetova si poezija,
lepa nežna melodija.
Kot orkestrova si simfonija,
točno uglašena kot harmonija.

Tvoja melodija nastaja,
ko listje šelesti,
ko morje valovi,

ko se veter skozi veje vije,
ko sonce na plažo zlato sije ...

*Alis Kamenšek, 5. b, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Darja Lašič*

NAŠA DOMOVINA

Čudovite naše domovine so lepote,
pogled odtava čez kraške planote,
vse tja čez obzorja,
do modrine morja.

Od Primorja do Prekmurja, skozi vasi in mesta
pelje širna cesta.

Vinogradi, travniki, njive in gozdovi
narave so darovi.
Le človek premalo jih spoštuje,
vsak dan jih znova uničuje.

Hribi, gore in planine
so vrhovi naše domovine.
Reke, jezera, potoki
naši krasni vodotoki.

Kadar življenje mirno, srečno teče,
beseda domovina se malokrat izreče.
Le ko človek s svoje zemlje je pregnan,
njen pomen mu dobro je poznan.

*Aljoša Vreš, 5. a, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Darja Lašič*

DRAGA MOJA DOMOVINA

Draga moja domovina
v srcu si mi ti edina.
Kot angel si, ki prepeva
mi najlepše pesmi dneva.

Lepote tvoje občudujem
in se nad njimi navdihujem.
Ti naš ponos Slovencev si
in dom prebežnih zdaj ljudi.

Tudi če sem daleč stran,
v srcu nosim te noč in dan.
Kot mati si,
ki me pomiri.

Jezera, gore in gozdovi
te krasijo iz dneva v dan,
reke bistre dajejo energijo nam.

Mesta so še vedno zelena,
to je moja domovina ena.

*Nika Vecl, 5. a, OŠ Rada Robiča Limbuš
Mentorica: Darja Lašič*